

[Ole Donner]

sammen – de personer, som skattemyndighederne ikke får fat i. For dem må man ty til de oplysninger, som skattemyndighederne har i forvejen. Men jeg kan se, at hr. Jens Thoft har bedt om ordet, og så får vi formentlig at vide, hvad der menes med omvendt bevisbyrde.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Denne helt unødvendige debat er jo et godt eksempel på, at udvalgsarbejdet ikke er blevet færdigt.

Der står – og jeg vil i virkeligheden blot forsøge endnu en gang pædagogisk, idet jeg synes, ministeren gjorde det udmærket, og jeg var fuldstændig enig i ministerens udlægning – direkte i bemærkningerne, at de foreliggende oplysninger entydigt skal pege i retning af, at løn-tilbageholdelse kan ske, uden at skyldneren fratages . . . osv.

Jeg synes, det er krystalklart, og det går jeg altså også ind for. Hvis de foreliggende oplysninger entydigt peger på, at skyldneren kan betale 20 pct., er skattefar efter min opfattelse også velkommen til at trække 20 pct. Hvis skatteyderen mener, det ikke er tilfældet, må han møde frem og dokumentere, at det ikke er tilfældet. Der står altså »entydigt«, og så er vi i hvert fald nede på de 15 pct. Hvis det viser sig, når skatteyderen fremlægger sine papirer, at der kun er plads til at trække 12 pct., for at trans-beneficiet er imødekommet, trækkes der kun 12 pct.

Så simpelt er det altså, må jeg sige til hr. Ole Donner, og jeg er ked af, at det skal være nødvendigt at lave udvalgsarbejde i salen, det synes jeg er unødvendigt. Jeg er heller ikke vant til at lave forlig med regeringen – det må jeg jo stå ved – eller til, at skatteministeren roser mig. Men det omvendte plejer nu heller ikke at være tilfældet.

Jeg er heller ikke vant til, at oppositionen – det opfatter jeg pludselig hr. Ole Donner som – forplumrer alting og lader som om, man ikke kan læse indenad. Igen tror jeg, at vi i denne sag havde været tjent med, at vi havde gjort udvalgsarbejdet færdigt, og det er en kritik af regeringens og Folketingets arbejdsform, men først og fremmest en arbejdsform, der er påtvunget Folketinget af regeringen, og som betyder, at vi i disse dage ikke får gjort arbejdet godt nok. For ellers er jeg sikker på, at det under ud-

valgsarbejdet havde kunnet lade sig gøre at forklare hr. Ole Donner, at det, der foregår, er fornuftigt nok: hvis folk kan betale de 20 pct., bør de altså også gøre det, for man bør betale sin skat.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg siger tak til hr. Jens Thoft for belæringen, og så synes jeg, vi skal gøre udvalgsarbejdet færdigt. Jeg må så konstatere, at hr. Jens Thoft gik væk fra det dér med den omvendte bevisbyrde fra 15 til 20 pct. Altså er hr. Jens Thoft klar over det samme, som jeg nu er – og det ville vi også være kommet frem til, hvis vi havde fortsat udvalgsarbejdet – nemlig at det med den omvendte bevisbyrde ikke finder sted. Man kan fortsat trække op til maksimum, og det er nu 20 i stedet for 15.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 50 stemte for, 66 imod.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, og §§ 2-8
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 172:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om inddrivelse af offentlige fordringer. (Lønindeholdelse m.v.).

Af finansministeren (Henning Dyremose).

(Fremsat 25/4 91. Første behandling 2/5 91. Betænkning 24/5 91. Ændringsforslag nr. 2 af 27/5 91 uden for betænkningen af finansministeren).